

Súd: Mestský súd Bratislava II
Spisová značka: 11Em/2/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1221202419
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 06. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Hana Posluchová
ECLI: ECLI:SK:MSBA2:2024:1221202419.8

Uznesenie

Mestský súd Bratislava II v právnej veci oprávneného: A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. X, E., proti povinnej: A. A. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G. H. C. XX, I., Rakúska republika, zast.: Advokátska kancelária Jakubčová a partneri, s.r.o., so sídlom Rajska 7, Bratislava, IČO: 50 046 594, o návrhu na nariadenie výkonu súdneho rozhodnutia vo veci maloletého J. C., nar. XX.XX.XXXX, a maloletej K. C., nar. XX.XX.XXXX, obaja zastúpení kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, Vazovova 7/A, Bratislava, takto

rozhodol:

- I. Súd konanie o výkon rozhodnutia zastavuje.
- II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Otec maloletých detí sa návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 27.04.2021 domáhal nariadenia súdneho výkonu rozhodnutia – uznesenia č. k. 49P/43/2020-120 zo dňa 02.12.2020, právoplatného dňa 14.01.2021 a vykonateľného dňa 29.12.2020, ktorým Okresný súd Bratislava II nariadil neodkladné opatrenie a rozhodol, že otec je oprávnený do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 49P/126/2019 stretávať sa s maloletými deťmi J. a K. každý páry kalendárny týždeň v sobotu od 14.00 hod. do 17.00 hod. a každý kalendárny týždeň v utorok od 17.00 hod. do 19.00 hod. za prítomnosti matky s tým, že miestom odovzdania a prevzatia maloletých detí je L. XX/X, E..

2. Uznesením zo dňa 20.05.2022, č.k. 11Em/2/2021-112, Okresný súd Bratislava II nariadil výkon označeného rozhodnutia - uznesenia Okresného súdu Bratislava II, č.k. 49P/43/2020-120 zo dňa 02.12.2020 - v časti styku otca s maloletými deťmi. Uznesenie o nariadení výkonu v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 29.12.2022, č.k. 18CoE/118/2022-149, nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 23.02.2023. Krajský súd v odôvodnení potvrdzujúceho rozhodnutia mal za preukázané, že súd prvej inštancie skúmajúc svoju právomoc, ktorú povinná počas celého vykonávacieho konania namieta, správne ustálil, že podľa čl. 8 ods.1 Nariadenia rady (ES) č. 2201/2003 z 27. novembra 2003 o súdnej právomoci a uznávaní a výkone rozsudkov v manželských veciach a vo veciach rodičovských práv a povinností, má právomoc v predmetnej veci o rodičovských právach a povinnostiach k maloletým deťom C. konať, nakoľko majú obvyklý pobyt na území Slovenskej republiky v čase začatia konania. Týmto je posledné zákonne určené bydlisko na adrese L. XX/X, E.. Otec maloletých detí nedal doposiaľ matke súhlas s presťahovaním maloletých detí do Rakúskej republiky. Matka mal. detí sa bezúspešne domáhala v konaní vedenom pod sp. zn. 27P/1/2021, aby súd udelil súhlas mal. deťom na navštevovanie škôl vo I., avšak uznesením Okresného súdu Bratislava II, č.k. 27P/1/2021 -137 zo dňa 17. marca 2022 bolo podanie matky odmietnuté, uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 22. apríla 2022. Konanie (vedené na Okresnom súde Bratislava II, pod sp.zn. 49P/126/2019) o zmenu úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom, ktorá

bola naposledy upravená exekučným titulom, ktorý je dočasnej povahy, nebolo doposiaľ právoplatne ukončené.“

3. Voči uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo dňa 29.12.2022, č.k. 18CoE/118/2022-149 podala povinná dovolanie, ktoré bolo uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 9CdoR/13/2023 zo dňa 28.3.2023 ako neprípustné odmietnuté. Z odôvodnenia dovolacieho súdu vyplýva, že tento nezistil dovolateľkou tvrdenú procesnú vadu zmätočnosti podľa § 420 písm. f) CSP.

4. Rozsudkom Okresného súdu Bratislava II č.k. 49P/126/2019-519 zo dňa 14.2.2023 bol zamietnutý návrh otca na zmenu zverenia maloletých detí. Zároveň súd upravil stretávanie otca stretávať sa s maloletými deťmi každý páry kalendárny týždeň v sobotu od 09.00 hod. do 19.00 hod. a v nedeľu od 09.00 hod. do 17.00 hod. a v každom prvom nepárnom kalendárnom týždni v mesiaci v piatok od 15.00 hod. do 19.00 hod. bez prítomnosti matky s tým, že miestom odovzdania a prevzatia maloletých detí je miesto bydliska otca a matka je povinná maloleté deti riadne pripraviť a v určenom čase a na určenom mieste odovzdať obe maloleté deti otcovi a otec je po ukončení styku povinný v určenom čase a na určenom mieste odovzdať obe maloleté deti matke. Súd tiež uložil maloletým deťom a ich rodičom výchovné opatrenie - povinnosť podrobiť sa odbornému poradenstvu na Referáte poradensko-psychologických služieb Úradu práce sociálnych vecí a rodiny v Bratislave, za účelom zlepšenia komunikačných a výchovných zručností rodičov, zvládnutia svojej rodičovskej role, rešpektovania role druhého rodiča, ako aj za účelom odstránenia aktuálnych problémov - odmietanie otca deťmi, a to : - v rozsahu 4 hodín samostatného poradenstva matke, - v rozsahu 4 hodín samostatného poradenstva otcovi, - v rozsahu 4 hodín poradenstva maloletému J., - v rozsahu 4 hodín poradenstva maloletej K., - v rozsahu 4 hodín spoločného poradenstva matke a otcovi, - v rozsahu 10 hodín spoločného poradenstva rodičom a maloletým deťom s tým, že presný čas stretnutí určí Referát poradensko-psychologických služieb Úradu práce sociálnych vecí a rodiny v Bratislave, po dohode s každým z rodičov; matke bola uložená povinnosť v stanovenom čase zabezpečiť prítomnosť maloletých detí. Napokon bola označeným rozsudkom uložená matke povinnosť informovať otca raz mesačne, k poslednému dňu v mesiaci o zdravotnom stave maloletých detí vrátane absolvovaných vyšetrení a ich výsledkoch, o ich školských výsledkoch, hlavne priebežných hodnoteniach a dosahovanom prospechu v jednotlivých predmetoch, vrátane poskytnutia kópie polročného a koncoročného výsledku, o ich mimoškolských aktivitách a o ostatných podstatných a mimoriadnych veciach týkajúcich sa maloletých na emailovú adresu otca, ktorú je povinný oznámiť matke do 3 dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia. Voči rozsudku bolo podané odvolanie matkou, o ktorom dosiaľ nebolo rozhodnuté, a spis sa toho času nachádza na Krajskom súde v Trnave, ktorý je druhoінстанčným (odvolacím) súdom. Z odôvodnenia cit. rozsudku vyplýva nasledovné: „Maloleté deti žijú od rozvodu manželstva rodičov s matkou. V čase začatia tohto súdneho konania bývali na adrese L. XX/X, E.. Od marca 2020 deti žijú s matkou a jej manželom vo I., kde sú prihlásení aj k trvalému pobytu. V Bratislave navštevovali Základnú školu L. A., J. XX, E. - M. až do júna 2022, maloletý J. tu ukončil X. ročník a maloletá K. X. ročník základnej školy. V aktuálnom školskom roku 2022/2023 už obe maloleté deti navštevujú školy vo I.. Matka sa v roku 2018 vydala za N. F., spolu s manželom a maloletými deťmi žije vo I., kde pracuje ako očná lekárka. Otec maloletých detí pôsobí ako advokát. So svojou priateľkou býva v E.. Matka na súde v Rakúsku v roku 2022 iniciovala konanie vo veci nahradenia súhlasu otca k návšteve maloletých detí na škole v Rakúsku. Konanie je vedené na súde E. J., I. pod sp. zn. XXXX XX/XXX a momentálne je konanie prerušené... Otec v konaní pred súdom uviedol, že podľa posledného neodkladného opatrenia chodieval pre deti pravidelne, naposledy to bolo 27.02.2021. Matka sa na adrese, na ktorej mala byť, nenachádzala.... Otec ďalej vypovedal, že svoje deti videl naposledy v decembri 2020. Momentálne nemá vedomosť, kde sa nachádzajú maloleté deti. Vie, že matka v roku 2021 predala byt na L. O. I. E., jej návrh na zastavenie konania je len ďalším spôsobom, ako predĺžovať konanie, keďže je jasné, že právomoc sa riadi podľa okolností, ktoré tu boli v čase začatia konania. Je jasné, že obvyklý pobyt detí je na Slovensku, majú tu celú svoju rodinu, chodia tu do školy. Mimo územia SR len prespávajú..... Otázka právomoci a príslušnosti sa riadi podľa ustanovení CSP a nariadenia Brusel II bis. Je zrejmé, že tak ako v čase začatia konania, tak aj v súčasnosti sú splnené všetky podmienky a tunajší súd má právomoc a príslušnosť na konanie vo veci. Maloleté deti sú slovenskými štátnymi príslušníkmi, ktorí majú na Slovensku všetky svoje sociálne väzby, dokonca tu navštevujú aj základnú školu. Uvedené je zrejme aj z internetovej žiackej knižky. Nerozumie tomu, prečo zástupca matky hovorí o návšteve školy v Rakúsku. Otec má vedomosť o tom, že matka podala na rakúsky súd dňa 03.03.2022 návrh, ktorým sa domáha udelenia súhlasu s návštevou školy v Rakúsku. Deti už dlhšiu dobu nevidel, matka izolovala deti nielen od otca, ale aj od jeho rodiny a nakoniec aj od svojej rodiny. Aktuálne vôbec nevie, akú školu

deti navštevujú, návratové konanie neinicioval, keďže by to bolo zbytočné. Pozná tie rozhodnutia, ale pokiaľ by sa maloletý vyjadril, že sa nechce vrátiť, tak by to akceptovali. Účel návratového konania nie je žiadny, keďže by to platilo len do skončenia tohto konania. Čo sa týka konania, ktoré prebieha v Rakúsku vo I. o nahradenie súhlasu s návštevou školy, toto konanie bolo prerušené do právoplatného skončenia tejto veci. Matka tam podala odvolanie a bude o tom rozhodovať rakúsky súd vyššieho stupňa. Keď bol otec na pojednávaní vo I., tak žiadal matku, aby mu umožnila styk s deťmi, ale matka na to nereagovala. Otec nevidí inú možnosť ako zmenu zverenia. Do konca júna 2022 navštevovali deti školu v E.. V októbri 2022 otec zistil, že nemajú žiadne známky, tak navštívil riaditeľa školy a zistil, že deti do školy nenastúpili. Riaditeľ školy mu oznámil, že 12.10.2022 začali deti navštevovať školu v Rakúsku, ale odmietal povedať názov a adresu školy. ... Je bezpochyby, že v čase začatia konania t.j. 20.8.2019 mali maloleté deti obvyklý pobyt na území Slovenskej republiky. Súd teda dospel k záveru, že má právomoc konať a rozhodovať o danej právnej veci. K presťahovaniu detí do Rakúskej republiky došlo až po podaní návrhu, navyše k uvedenému došlo bez súhlasu otca... Pre úplnosť súd dodáva, že podiel na aktuálnom stave nesie aj otec, ktorý sa s deťmi istý čas nestretával a v čase, keď sa dozvedel o presťahovaní detí do Rakúska, nekonal. Otec neinicioval návratové konanie a jeho argument, že má skúsenosti s týmito konaniami a vie, že by bol neúspešný, neobstoí.“

5. Podľa § 373 Civilného mimosporového poriadku, na konanie o výkone rozhodnutia sa použijú ustanovenia prvej časti a piateho dielu prvej hlavy druhej časti, ak nie je ustanovené inak.

6. Podľa § 379 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku pred uskutočnením výkonu rozhodnutia môže súd nariadiť pojednávanie a predvolať povinného, oprávneného, maloletého alebo orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately. Na pojednávaní vyzve povinného, aby sa rozhodnutiu podrobil a upozorní tiež na následky neplnenia povinností ustanovených v rozhodnutí.

7. Podľa § 386 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku súd odníme maloletého tomu, u koho podľa rozhodnutia nemá byť, a postará sa o jeho odovzdanie tomu, komu bol podľa rozhodnutia zverený, alebo tomu, komu rozhodnutie priznáva právo na styk s maloletým po obmedzený čas, alebo tomu, kto je oprávnený neoprávnene premiestneného alebo zadržaného maloletého prevziať.

8. Podľa § 390 písm. c) Civilného mimosporového poriadku súd aj bez návrhu uznesením konanie o výkon rozhodnutia zastaví, ak výkon rozhodnutia bol vyhlásený za neprípustný, pretože je tu iný dôvod, pre ktorý rozhodnutie nemožno vykonať.

9. Podľa § 2 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku, na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

10. Podľa § 161 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len "procesné podmienky").

11. Podľa § 161 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

12. Podľa § 9 Civilného sporového poriadku ak spor alebo vec nepatrí do právomoci súdu Slovenskej republiky, súd konanie bezodkladne zastaví.

13. Podľa čl. 2 ods. 4 Nariadenia Rady (ES) č. 2201/2003 z 27. novembra 2003 o súdnej právomoci a uznávaní a výkone rozsudkov v manželských veciach a vo veciach rodičovských práv a povinností, ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 1347/2000 (ďalej len „Nariadenie Rady (ES) č. 2201/2003“ alebo „Nariadenie Brusel IIa“) na účely tohto nariadenia, pojem „rozsudok“ označuje rozvod, rozluku alebo anulovanie manželstva, ako aj rozsudok týkajúci sa rodičovských práv a povinností vydaný súdom členského štátu bez ohľadu na to, ako sa rozsudok označuje, vrátane uznesenia, príkazu alebo rozhodnutia.

14. Podľa čl. 8 ods. 1 Nariadenia Rady (ES) č. 2201/2003 súdy členského štátu majú právomoc vo veciach rodičovských práv a povinností k dieťaťu, ktoré má obvyklý pobyt v tomto členskom štáte v čase začatia konania.

15. Podľa čl. 8 ods. 2 Nariadenia Rady (ES) č. 2201/2003 odsek 1 sa uplatňuje s výhradou ustanovení článkov 9, 10 a 12.

16. Podľa čl. 9 ods. 1 Nariadenia Rady (ES) č. 2201/2003 keď sa dieťa oprávnenne presťahuje z jedného členského štátu do iného členského štátu a nadobudne tam nový obvyklý pobyt, súdy členského štátu pôvodného obvyklého pobytu dieťaťa si zachovávajú, ako výnimku z článku 8, právomoc počas trojmesačného obdobia po presťahovaní vo veci zmeny rozsudku o práve styku, ktorý bol vydaný v tomto členskom štáte predtým, ako sa dieťa presťahovalo, ak nositeľ práva styku na základe rozsudku o práve styku má naďalej svoje obvyklý pobyt v členskom štáte pôvodného obvyklého pobytu dieťaťa.

17. Podľa čl. 10 písm. b) ods. i) Nariadenia Rady (ES) č. 2201/2003 v prípade neoprávneného premiestnenia alebo zadržania dieťaťa si súdy členského štátu, v ktorom malo dieťa svoj obvyklý pobyt bezprostredne pred svojim neoprávneným premiestnením alebo zadržaním, zachovávajú právomoc, až kým dieťa nenadobudne obvyklý pobyt v inom členskom štáte a dieťa sa zdržiavalo v tomto inom členskom štáte najmenej jeden rok po tom, ako sa osoba, orgán alebo iný subjekt, ktorý vykonáva opatrovnícke právo, dozvedel, alebo mohol dozvedieť, o mieste pobytu dieťaťa, dieťa sa zžilo s novým prostredím a je splnená najmenej jedna z týchto podmienok: i) do jedného roka odvtedy, ako sa nositeľ opatrovníckeho práva dozvedel alebo mohol dozvedieť o mieste pobytu dieťaťa, sa nepodala žiadosť o návrat dieťaťa na príslušné orgány členského štátu, do ktorého bolo dieťa premiestnené alebo v ktorom je zadržávané.

18. Podľa čl. 12 bod 3. písm. a) a b) Nariadenia Rady (ES) č. 2201/2003 súdy členského štátu majú takisto právomoc v otázkach rodičovských práv a povinností aj v iných konaniach, ako sú konania uvedené v odseku 1, ak podľa písm. a) dieťa má vo vzťahu k tomuto členskému štátu podstatnú väzbu, najmä na základe skutočnosti, že jeden z nositeľov rodičovských práv a povinností má obvyklý pobyt v tomto členskom štáte, alebo že dieťa je štátnym príslušníkom tohto štátu; a podľa písm. b) všetci účastníci konania prijali právomoc súdov výslovne alebo iným jednoznačným spôsobom v čase začatia konania, a ak je to v najlepšom záujme dieťaťa.

19. Podľa čl. 20 ods. 1 a 2 Nariadenia Rady (ES) č. 2201/2003 v nalievavých prípadoch nebránia ustanovenia tohto nariadenia súdom členského štátu prijať predbežné opatrenia, vrátane ochranných opatrení, s ohľadom na osoby alebo majetok v tomto štáte, ktoré sú dostupné podľa práva tohto členského štátu, aj keby podľa tohto nariadenia mal právomoc rozhodovať vo veci samej súd iného členského štátu. Platnosť opatrení uvedených v odseku 1 zanikne, len čo súd členského štátu, ktorý má právomoc podľa tohto nariadenia rozhodovať vo veci samej, prijal opatrenia, ktoré považoval za primerané.

20. Podľa čl. 41 ods. 1 Nariadenia Rady (ES) č. 2201/2003 právo styku uvedené v článku 40 ods. 1 písm. a), priznané vykonateľným rozsudkom vydaným v členskom štáte, sa uznáva a je vykonateľné v inom členskom štáte bez potreby vyhlásenia za vykonateľné a bez možnosti namietať proti jeho uznaniu, ak bol rozsudok osvedčený v členskom štáte pôvodu podľa odseku 2. Aj keď vnútroštátne právo neumožňuje, aby rozsudok priznávajúci právo styku bol vykonateľný bez ďalšieho konania, súd pôvodu môže vyhlásiť rozsudok za vykonateľný bez ohľadu na prípadné odvolanie.

21. Podľa čl. 47 ods. 1,2 Nariadenia Rady (ES) č. 2201/2003 akýkoľvek rozsudok vyneseny súdom iného členského štátu a vyhláseny za vykonateľný podľa oddielu 2 alebo osvedčený v súlade s článkom 41 ods. 1 alebo článkom 42 ods. 1 sa vykoná v členskom štáte výkonu za rovnakých podmienok, ako keby bol vyneseny v tomto členskom štáte.

22. Z vyjadrenia povinnej k návrhu na výkon rozhodnutia vyplýva, že už v marci 2020 sa matka mala spolu s maloletými deťmi presťahovať do I., avšak maloleté deti minimálne do konca školského roka 2021/2022, t.j. do júna 2022 navštevovali Základnú školu L. A. v okrese E. P., chodili tu na krúžky. Vo svojom vyjadrení k návrhu na výkon rozhodnutia zo dňa 20.12.2021 povinná - matka – výslovne tvrdila obvyklý pobyt maloletých detí v Rakúskej republike, čo dokladovala potvrdeniami o nahlásení pobytu oboch maloletých detí v rakúskom centrálnom registri o nahlásení pobytu ku dňu 18.12.2021 na adrese G. C. XX, XXXX I. (č.l. 62 a 65 spisu). Oprávnený v podaní doručenom dňa 14.04.2022 informoval tunajší

súd, že maloleté deti sa v čase začatia konania zdržovali na adrese : L. XX/X, XXX XX E., nakoľko matka na tejto adrese vlastnila byt č. X na prízemí, ktorý však ešte dňa X.X.XXXX predala; zároveň poukazoval na to, že maloleté deti stále navštevujú Základnú školu L. A. v okrese E. P. V odvolaní voči uznesení o nariadení výkonu rozhodnutia zo dňa 24.2.2022 matka naďalej tvrdila, že obe maloleté deti majú tak obvyklý ako aj trvalý pobyt v Rakúskej republike, kde navštevujú aj krúžky, čo preukazovala dokladmi o návšteve krúžku kung-fu oboma deťmi z 23.8.2021 (č.l.122 súdneho spisu) ako aj potvrdením o prihlásení maloletých detí na pobyt v trvalom bydlisku: G. XX, XXXX I., a to od 21.8.2019 (č.l. 126 súdneho spisu). V dovolaní zo dňa 27.3.2023 povinná okrem iného poukazovala na to, že maloleté deti majú osvedčenie o registrácii na pobyt pre občanov – občianky EHP a občanov- občianky Švajčiarska podľa smernice 2004/38 (ES) v spojení so zákonom o usadení pobytu cudzincov v Rakúsku vydané dňa 8.2.2023 Magistrátnym oddelením 35 I. (č.l.185-186, 190-191 súdneho spisu). Dňa 20.1.2023 sa konal na tunajšom súde v konaní sp. zn. 49P/126/2023 výsluch maloletých detí, v rámci ktorého obe deti potvrdili, že navštevujú školu vo I., kde chodia na kung-fu, pričom s kamarátmi z predchádzajúcej školy neudržiavajú kontakt, rovnako ani so starými rodičmi, na Slovensko už nechodia; J. má svoju (novú) školu aj I. rád, K. sa kamaráti so spolužiačkou z (novej) triedy; v Rakúsku bývali od začiatku korony a keďže bolo online vyučovanie, tak nemuseli chodiť do školy, a keď už nebolo online vyučovanie, tak ich do školy vozil N. - partner matky (č.l.169 a nasl. spisu). Vo vyjadrení oprávneného zo dňa 12.05.2023 k dovolaniu povinnej tento poukazoval na to, že matka adresu „L. XX/X E.“ uvádzala ako svoju adresu opakovane v podaniach adresovaných súdu; ďalej uviedol, že matka prihlásila deti na školu do Rakúska až dňa 17.10.2022, dovtedy navštevovali ZŠ L. A. v okrese E. P., kde chodili na krúžok karate a aj bývali a zrejme na víkendy chodili do Rakúska, avšak občasným prespaním v Rakúsku nedošlo k zmene ich pobytu, na čo ani nikdy nedal súhlas.

23. Dňa 31.12.2023 podala matka na tunajší súd návrh na zastavenie konania s poukazom na to, že obvyklým pobytom maloletých detí je už od roku 2020 adresa G. H. C. XX, I., Rakúska republika, ktorá je zhodná s adresou matky, a tiež s poukazom na čl. 9 ods. 1 a 2 nariadenia Brusel IIa a na to, že otec, ako nositeľ práva styku s maloletými deťmi sa zúčastnil konania na súde v Rakúsku už v júli 2022, a to bez namietnutia právomoci súdu Rakúskej republiky pri prvom úkone (učinil tak až neskôr). Z tohto je zrejmé, že s právomocou predmetného súdu vyslovil svoj súhlas a podriadiť sa jeho rozhodovaniu. Nenamietnutím prípadného nedostatku právomoci prešlo rozhodovanie už na súdy Rakúskej republiky, čím túto právomoc súdy Slovenskej republiky stratili a nie sú ďalej oprávnené vo veci konať a rozhodovať. Uvedené konštatoval aj súd Rakúskej republiky. Na základe vyššie uvedeného je zrejmé, že Mestský súd Bratislava II nemá právomoc v predmetnej veci konať, nakoľko mu chýba medzinárodná právomoc, ktorú vyžaduje Nariadenie Brusel IIa v manželských veciach a vo veciach rodičovských práv a povinností, resp. vo veciach, v ktorých sa vyskytuje stret aspoň dvoch právnych poriadkov, t.j. cudzí prvok. Nakoľko maloleté deti majú bydlisko/miesto obvyklého pobytu na adrese G. H. C. XX, I., Rakúska republika, tak je splnené podmienka cudzieho cezhraničného prvku pre aplikáciu Nariadenia Brusel IIa. Zároveň platí, že právo Európskej únie má prednosť pred vnútroštátnym právom členského štátu, a to v zmysle zásady prednosti práva EÚ. Ďalej povinná dôvodila tým, že uznesenie Okresného súdu Bratislava II č.k. 49P/43/2020-120 zo dňa 02.12.2020 v časti styku otca s maloletými deťmi je materiálne a právne nevykonateľné, a to v jeho výrokovej časti v bode I., nakoľko má byť miestom odovzdania a prevzatia maloletých detí adresa L. XX/X, E., kde matka spolu s maloletými deťmi už nebýva a zdržiavali sa tam iba v prípade, keď ich mal prevziať otec, ktorý sa však v určenom čase nikdy neukázal, pričom maloletým deťom nezagratuloval ani k narodeninám, meninám a ani sa deťom neozval žiadnym spôsobom počas tunajších, či predchádzajúcich vianočných sviatkov. Pobytom maloletých detí ako aj ich matky je v súčasnosti (od roku 2020) adresa G. H. C. XX, I., Rakúska republika. Nie je preto objektívne možné, aby takto určené miesto vyzdvihnutia maloletých detí na styk s otcom bolo v zmysle vyššie uvedeného uznesenia naďalej a reálne dodržiavané, keďže byt, ktorý sa spájal s predchádzajúcou určenou adresou, už nie je vo vlastníctve matky, ktorá ho predala a ani tu s maloletými deťmi nebýva.

24. Povinná k návrhu na zastavenie konania priložila zápisnicu zo dňa 21.07.2022 sp. zn. XXXX/XX/XXX-XX a uznesenie Okresného súdu J. sp. zn. XXXX/XXX-XX zo dňa 15.11.2023, ktorým bol zamietnutý návrh matky zo dňa 3.3.2022 na nahradenie súhlasu otca s návštevou školy maloletými deťmi vo I., a to s odôvodnením, že pre voľbu školy pre maloletých nie je (podľa rakúskeho hmotného práva) potrebné povolenie opatrovníckeho súdu. V odôvodnení predmetného uznesenia sa ďalej uvádza, že „podľa zistení má Rakúsko medzinárodnú súdnu príslušnosť, pretože podľa článku 8 ods. 1 Nariadenia Brusel IIa mali maloleté deti obvyklý pobyt v Rakúsku už v čase podania návrhu dňa 3.3.2022. Potvrďuje to každodenné bývanie a prenocovanie vo I. od marca 2020 ako aj sociálna integrácia vo I., ktorá v tom

čase už existovala, s kamarátmi, mimoškolskými aktivitami (okrem iného kurz Kung-Fu) a matka, ktorá tu pracuje a žije ako ich hlavná opatrovníčka. Pokračovanie v návšteve školy v Bratislave na tom nemôže nič zmeniť – a to ani s prihliadnutím na tamojších kamarátov – najmä preto, že maloletí jasne uviedli, že by radšej chodili do školy vo I. a nerealizujú to len z dôvodu chýbajúceho súhlasu otca. Skutočnosť, že väčšina príbuzných a otec zostali prirodzene na Slovensku, nemá vzhľadom na realitu života európskych rodín v prihraničných regiónoch ako je I. – E., takú váhu, aby obvyklé miesto pobytu maloletých detí bolo potrebné aj v marci 2022 stanoviť na Slovensku“.

25. Dňa 11.01.2024 podala matka na tunajší súd návrh na odklad výkonu rozhodnutia s poukazom na ustanovenie § 389 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku a s odôvodnením, že otec fyzicky napadol maloleté deti, ktoré nemajú k otcovi žiadne citové väzby, práve naopak, cítia z otca nátlak, strach a agresiu, boja sa ho. Matka k návrhu priložila záznam z výsluchu maloletých detí zo dňa 20.1.2023 realizovaný v konaní sp. zn. 49P/126/2019.

26. Dňa 11.1.2024 sa uskutočnilo pojednávanie, na ktoré sa nedostavila povinná, ktorú ospravedlnila jej právna zástupkyňa z dôvodu akútneho ochorenia. Oprávnený na pojednávaní zotrval na podanom návrhu s tým, že „Krajský súd v Bratislave ako aj Najvyšší súd Slovenskej republiky už rozhodovali o právomoci slovenských súdov. Styk sa nijako nerealizuje. Matka sa nedostavuje na adresu, ktorá je miestom prevzatia, t.j. L. XX, kde bývali do roku 2022. On sa tam tiež nedostavuje, lebo nie je načo. Matka s ním nijako nekomunikuje. On očakáva od súdu, že bude matke dávať pokuty, aby sa umúdrila. Naposledy bol v kontakte s deťmi asi v novembri 2021. On, keď príde na tú L. XX - teraz tam chodí už len náhodne raz za mesiac alebo raz za 2 mesiace - vždy napíše matke správu, kde sú a či konečne prídu, počká 15 minút a potom odíde. Matka na správy nereaguje. Deti nekontaktuje, nemá na ne kontakt. Nevie, čo môže on robiť pre obnovenie vzťahu s deťmi. V Rakúsku prebiehalo konanie o škole detí, ale návrh matky bol zamietnutý, lebo jeho súhlas so školou detí v Rakúsku údajne podľa rakúskeho práva nebol potrebný. Nevie o žiadnom inom konaní v Rakúsku. On namieta na pojednávaní v Rakúsku právomoc rakúskeho súdu, ale nevie to preukázať. Slovenský súd je jediný príslušný súd, ktorý môže vykonávať neodkladné opatrenie; jedine rozhodnutie vo veci samej by mohol vykonávať rakúsky súd. Môže si rakúsky súd myslieť čo chce, ale príslušný je slovenský súd. Myslí si, že keď tu bola právomoc a príslušnosť na začiatku konania, tak táto trvá. Ak by súd odmietol výkon, bolo by to denegatio justitiae.

27. Právna zástupkyňa povinnej na pojednávaní dňa 11.1.2024 uviedla, že oprávnený pri prvom úkone, v konaní vedenom na rakúskom súde pod sp. zn. XXXX/XXX-XX, nenamieta právomoc súdu v Rakúskej republike a ak aj uvádza na dnešnom pojednávaní, že právomoc namieta, nebolo to pri prvom úkone. Tzn. že podľa článku 9 ods. 2 Nariadenia Rady ES 2201/2003 otec mal namietať právomoc v zmysle judikatúry už pri prvom úkone a keďže to neurobil, tak rakúsky súd vyhlásil, že má právomoc. Má za to, že obvyklým pobytom detí je Rakúska republika, a preto žiada súd, aby toto konanie zastavil. Povinná prihlásila deti na pobyt v Rakúsku po odhlásení trvalého pobytu v Slovenskej republike. Povolenie na pobyt získali v roku 2023. Deti chodia do školy v Rakúsku. Okruh záujmov detí sa preniesol do Rakúska (krúžky, škola, kamaráti), ich celý život prebieha v Rakúsku. Otec sa o deti nezaujíma, matku nekontaktuje, styku s deťmi sa nedomáha; ani na narodeniny, meniny, Vianoce otec deti nekontaktoval. Matka sa dostavovala na styk na L. XX/X až do vianočných sviatkov v určenom čase. Čakali v aute, ale keďže sa otec nedostavoval, tak odišli. Matka to vie preukázať svedkom, ktorým je jej manžel a aj deti to vedia potvrdiť. Teraz sa nedostavuje preto, lebo je chorá. Matka sa ale vyjadrila, že vzhľadom na to, že otec sa nedostavuje na styk, že ani ona tam nebude chodiť. Otec nemá reálny záujem o deti, ale len formálny. Keby otec mal reálny záujem sa stretávať, tak by im napísal pohľadnicu, či list.

28. Oprávnený sa podaním doručeným dňa 9.2.2024 vyjadril k návrhu povinnej na zastavenie konania a odklad výkonu rozhodnutia, ktoré žiadal zamietnuť. Poukázal na to, že v čase začatia konania dňa 27.04.2021 mali maloletí nepochybne obvyklý pobyt na adrese L. XX/X I. E.. Žiadny iný súd na Slovensku, ani v zahraničí, nie je právomocný ani príslušný na výkon neodkladného opatrenia nariadeného uznesením bývalého Okresného súdu Bratislava II zo dňa 02.12.2020, č.k.: 49P/43/2020 – 120. Zákonodarca počítal aj s prípadmi, kedy by sa maloletí mohli presťahovať v priebehu konania, a preto vylúčil ust. § 113 CMP a ust. § 371 ods. 2 a 3 CMP a zmenu miestne príslušného súdu v dôsledku ich presťahovania. Úmysel zákonodarcu je tak zrejme taký, že príslušný je súd, ktorý výkon nariadil. Podľa žiadneho ustanovenia nariadenia Brusel IIa nie je možné vykonávať neodkladné opatrenie v inom členskom štáte EÚ. Vykonávať sa dajú iba rozsudky súdu členského štátu. Právomoc a príslušnosť Mestského súdu Bratislava II je daná, minimálne pokiaľ sa nepreukáže opak. Matka do dnešného dňa

nijakým relevantným spôsobom nepreukázala, že centrum záujmov maloletých je inde ako v Slovenskej republike. A to najmä s ohľadom na to, že maloletí sú občanmi SR, hovoria slovenským jazykom, na Slovensku majú celú rodinu a prežili tu väčšinu svojho života. A nič na tom nemení ani skutočnosť, že matka zakladá do spisu potvrdenie o administratívnom pobyte maloletých v Rakúskej republike. Najmä pokiaľ súd výkonu nemá vedomosť ani len o skutočnosti, kde maloletí navštevujú školské zariadenie. Matka založila do súdneho spisu aj rozhodnutie rakúskeho súdu o nahradení jeho vôle, tento návrh však bol zamietnutý. Slovenský súd tak nie je viazaný žiadnym výrokom. Matka odvodzuje právomoc rakúskeho súdu len z odôvodnenia, ktorým súd nie je viazaný. Poukazuje na skutočnosť, že aj v prípade, pokiaľ by došlo k zmene obvyklého pobytu maloletých zo Slovenskej republiky na Rakúsku republiku, Mestský súd Bratislava II by bol aj naďalej právomocný a príslušný vo veci konať s ohľadom na skutočnosť, že v tomto prípade bol právoplatne nariadený výkon neodkladného opatrenia, ktoré nie je možné vykonať v Rakúskej republike podľa žiadneho ustanovenia nariadenia Brusel IIbis. Preto by zastavenie konania v tomto prípade spôsobilo porušenie jeho práv spočívajúce v ústavnom zákaze denegatio justitiae, kedy by sa nikde nemohol domáhať výkonu nariadeného neodkladného opatrenia. Súd tak musí postupovať v zmysle zásady uvedenej v článku 3 odseku 2 Ústavy SR, resp. v zmysle článku 20 Nariadenia Brusel IIbis. Matka s maloletými deťmi na adrese svojho bydliska mu neumožnila styk doposiaľ od vydania neodkladného opatrenia ani raz. Na SMS správy nereaguje, na telefonické volania neodpovedá. Do decembra 2020 aspoň umožnila pri jeho pokusoch o realizáciu styku vidieť maloleté deti 5 minút vo dverách, od decembra 2020 už ani len nepríde otvoriť bránu. Od augusta 2020 do apríla 2021 mu napísala iba 2 správy. Následne sa neobťažuje už ani tým a nekomunikuje vôbec. Po predaji svojho bytu na L. XX/X I. E. v júli 2021 matka deti na súdom určenú adresu ani raz nedoviezla. Pričom je zrejme, že v utorok o 17:00 hod. z I. deti nevie reálne doniesť na určenú adresu kvôli svojej práci alebo škole či krúžkom maloletých detí, a preto od nej požadoval, aby deti priviezla aspoň v párne soboty, ale matka ani to nespĺnila. Vzhľadom k tomu, že matka svoje povinnosti neplní, on už poslednú dobu chodí na určenú adresu iba sporadicky. O styk sa pokúsil dňa 22.04.2023, 06.05.2023, 03.06.2023, 17.07.2023 a 27.01.2024 a 30.01.2024. Je zrejme, že ak by matka mala záujem styk realizovať, napísala by mu aspoň SMS alebo mail, aby sem nechodila zbytočne. Nikdy mu však matka nenapísala, ani inak sa s ním neskontovala.

29. Dňa 26.02.2024 založila povinná do spisu písomné vyjadrenie k vyjadreniu oprávneného. Uviedla, že trvá na tom, že výkon rozhodnutia by vážne ohrozil psychické zdravie a priaznivý vývoj maloletých detí a vzhľadom na skúsenosti maloletých detí so správaním otca z minulosti, by mohlo dôjsť aj k ohrozeniu zdravia, resp. života maloletých detí zo strany otca. K argumentácii otca poukázala na čl. 47 bod 2 a čl. 2 bod. 4 Nariadenia Brusel IIa s tým, že použitie čl. 20 nariadenia Brusel IIa otcom je nesprávne. Maloleté deti majú v Rakúskej republike obvyklý pobyt, žijú tam od roku 2020, od roku 2022 tam navštevujú školu, od roku 2023 získali povolenie na pobyt a mal. J. bol navyše v Rakúsku vydaný už aj občiansky preukaz (č.l. 498 súdneho spisu). Okrem toho sa deti dlhodobo učia nemecký jazyk, v Rakúskej republike navštevujú rôzne krúžky, majú tam zázemia a aj kamarátov. Matka a jej manžel sa presťahovali do Rakúskej republiky aj s maloletými deťmi s úmyslom sa tam dlhodobo usadiť, resp. usadiť sa tam navždy. V podstate je možné konštatovať, že celý ich život sa preniesol práve do Rakúskej republiky, kde vytvárajú spoločne domov pre svoju rodinu, t. j. maloleté deti sa tu začleňujú do sociálneho a rodinného prostredia. Žiaden z argumentov otca nie je relevantný a nedokazuje opak, nakoľko skutočnosť, že maloleté deti sú občanmi Slovenskej republiky, ovládajú slovenský jazyk, majú tu rodinu a prežili tu väčšinu života, nemá žiaden význam pri určovaní obvyklého pobytu maloletých detí. Argumenty otca k priebehu realizácie styku s maloletými deťmi od právoplatnosti nariadeného neodkladného opatrenia sú nepravdivé a účelové tvrdenia, ktoré nie sú podložené žiadnymi dôkazmi. Matka sa dostavovala na adresu L. XX/X, E. do vianočných sviatkov, pričom čakala aj s maloletými deťmi a svojím manželom v aute na príchod otca, avšak ten ani raz na miesto stretnutia neprišiel, v dôsledku čoho nedošlo k odovzdaniu maloletých detí otcovi. To, že k odovzdaniu detí nedošlo, je však na zodpovednosti otca a nie matky. Tvrdenie, že sa matka nedostavovala na súdom určené miesto, je fabulácia a predstavuje snahu otca o prenesenie svojho nezodpovedného konania na matku. Rovnako nie je pravdivé ani tvrdenie otca, že matka neodpovedá na jeho SMS správy alebo telefonáty. Matka žiadne takéto SMS správy a ani telefonáty od otca neprijala, resp. zmeškané hovory od otca nikdy nemala, a otec nepreukázal žiadnym spôsobom skutočnosť, že by tomu tak bolo. Argumenty otca ohľadom zmeny právomoci súdu v spojitosti s presťahovaním matky uvedené v závere vyjadrenia otca sú v celom rozsahu neakceptovateľné a absurdné. Matka sa presťahovala zo Slovenskej republiky do Rakúskej republiky, kde žije s manželom a maloletými deťmi už 3 roky a vytvára pre svoju rodinu trvalé rodinné zázemie. Tvrdenie otca, že týmto presťahovaním a zmenou právomoci súdov by malo dochádzať

k odopretiu spravodlivosti je ničím nepodložené klamstvo, predovšetkým kvôli tomu, že matka sa nemieni s maloletými deťmi nikam inam presťahovať a sama má záujem o urýchlené ukončenie predmetného konania, avšak na príslušnom súde v Rakúskej republike. V zmysle vyššie uvedených skutočností trvá na tom, že matka sa dostavovala aj s maloletými deťmi na adresu určenú súdom za účelom odovzdania maloletých detí otcovi, avšak ten sa nikdy nedostavil. Poukazuje aj na to, že otec nikdy neprejavoval záujem o maloleté deti, a to žiadnym spôsobom, t. j. ani osobne, telefonicky alebo písomne. K maloletým deťom sa správal agresívne, násilne a neprijemne, čoho dôsledkom je, že maloleté deti sa v jeho prítomnosti necítia príjemne a bezpečne a nechcú s ním tráviť svoj čas.

30. Na pojednávaní dňa 26.3.2024 oprávnený uviedol, že nikdy neakceptoval právomoc rakúskeho súdu, a ak by ju aj akceptoval v konaní o nahradení súhlasu so školou, tak to nemá nič spoločné s týmto konaním. Rakúsky súd návrh matky zamietol, svoju právomoc uznal iba v odôvodnení, čo nie je pre tunajší súd záväzné. Poukazuje na to, že vo veci samej sp. zn. 49P/126/2019 bola matka zaviazaná navštevovať psychologickú poradňu za účelom obnovenia vzťahu medzi ním a deťmi u Dr. A., kde bola trikrát, potom to odmietla. Potom bola zaviazaná, aby chodila do VÚDPaP, potom bola zaviazaná chodiť do Tenenetu, o čom zakladá do spisu správu. Týmito dokladmi chce preukázať, že matka nielenže nechodí na styk, ale ani nemá absolútne žiadny záujem odstrániť vzniknutú situáciu, keď sa s deťmi nestretáva, pričom túto situáciu sama spôsobila. Dáva súdu na nahliadnutie SMS správy zasielané matke mobilom (na telefónne číslo XXXX XXX XXX) dňa 3.6.2023 v znení: „Ahoj som pred domom a čakám na deti. S.“; ďalej zo dňa 17.6.2023 14.05 hod. v znení: „Ahoj. som tu. S.“; zo dňa 27.1.2024 v znení: „Ahoj čakám na deti pred vchodom. B.“; zo dňa 30.1.2024 v znení: „Ahoj. som pred bránou. zasa nič predpokladám (emotikon)“. On zo začiatku chodil na styk úplne pravidelne, aj v utorky, aj v soboty, kvôli tomu si vždy upravoval program. Po čase mu bolo úplne jasné, že matka nemá vôbec záujem. Neodpisovala mu, nezdvíhala mu telefón. Teraz sa dostavuje na styk „námatkovo“. Keby mu hocikedy napísala, že mu donesie deti, tak by si ten čas vždy našiel. Konečne sa dozvedel, že deti chodia do školy v Rakúsku, pričom J. má XX rokov a chodí do XX. Nerozumie, prečo sa matka naučila po nemecky, a deti nenaučila a teraz chodia do X. triedy. Brusel II bis je procesné nariadenie upravujúce príslušnosť súdu. Nie je to hmotnoprávny predpis ustanovujúci, ako sa mení alebo určuje obvyklý pobyt maloletého, tým je Zákon o rodine. Pokiaľ Zákon o rodine hovorí, že obvyklý pobyt maloletého je možné zmeniť iba na základe dohody rodičov, tak iná možnosť nie je. Nariadenie Brusel IIbis pri procesných ustanoveniach hovorí, že pokiaľ je dieťa neoprávnené v cudzej krajine a nadobudne tam obvyklý pobyt, tak môže právomoc prejsť na súd danej krajiny. Podľa slovenského právneho poriadku však nikdy nemôže dôjsť k zmene obvyklého pobytu bez súhlasu druhého rodiča. Preto sa môže stať, že rakúsky súd sa môže domnievať, že má právomoc podľa svojich vnútroštátnych predpisov, ale podľa slovenského poriadku, ten obvyklý pobyt je stále na Slovensku.

31. Dňa 11.04.2024 založila povinná do spisu písomné vyjadrenie k vyjadreniu oprávneného na pojednávaní dňa 26.3.2024. Uviedla, že maloletý J. navštevuje triedu X.Q., ale A., čo v podstate znamená to isté, ako keby bol R. na Slovensku. Budúci rok bude v triede X.Q., t.j. ekvivalent J. v Slovenskej republike, a tým bude mať ukončenú J. povinnú školskú dochádzku a bude sa uchádzať o vyšší stupeň vzdelávania na gymnáziu. Na vysvedčení má maloletý J. takmer zo všetkých predmetov jednotky. Matka spolu s mal. deťmi navštevovali psychologické poradenstvo u L. J. A., ktorého sa zúčastňoval aj otec, takže akékoľvek jeho tvrdenie o nespolupráci matky je znova zo strany otca zavádzajúce pre účely súdneho konania. To, že deti odmietajú otca, nie je príčinou matky, ale práve správaním otca, ktorý keby zmenil správanie voči nim a aj matke, je pravdepodobné, že by aj deti pristupovali k nemu iným spôsobom. Čo sa týka realizácie styku, chodievali pravidelne v zmysle rozhodnutia s výnimkou chorôb a sviatkov, čo preukazujú fotografiami (č.l. 532 a nasl. súdneho spisu), otec sa tam však nikdy neukázal. Keby mal otec skutočný, reálny záujem o stretávanie sa s deťmi, pokúsil by sa popracovať na svojom správaní, taktiež sa s nimi skontaktovať aj písomne (pohľadnica, list, aťd.). Ku dnešnému dňu tak neučinil, ani k narodeninám, meninám, Vianociam. Otec v zápisnici zo dňa 26.03.2024 uviedol, že kontaktoval matku prostredníctvom SMS, pričom nedoložil o tom skutočný dôkaz; posledné dve SMS sú z októbra 2020. Žiadne iné SMS zo strany otca matke zaslané neboli. Uvedené svedčí o skutočnosti, že otec nemá reálny záujem o výkon styku s deťmi, ale iba účelovo koná so snahou privodiť deťom a matke psychickú nepohodu. Poukazuje aj na to, že obe maloleté deti nadobudli obvyklý pobyt v členskom štáte (Rakúsko) a zdržiavali sa v ňom najmenej jeden rok po tom, ako sa subjekty vykonávajúce opatrovnícke právo dozvedeli alebo mohli dozvedieť o mieste ich pobytu (tri roky) a deti sa zžili s novým prostredím a je splnená jedna z podmienok, že príslušný nositeľ opatrovníckeho práva

nepodal do jedného roka, odkedy sa dozvedel alebo mohol dozvedieť o mieste pobytu dieťaťa, žiadosť o návrat dieťaťa.

32. Z vyššie uvedeného, t.j. z obsahu tunajšieho spisu ako aj z rozsudku Okresného súdu Bratislava II č.k. 49P/126/2019-519 zo dňa 14.2.2023 vyplýva, že povinná - matka maloletých - spoločne s deťmi bývajú od roku 2020 v Rakúsku, od 3.9.2021 tam podľa lustrácie v registri obyvateľov Slovenskej republiky majú všetci traja nahlásený trvalý pobyt (a zároveň odhlásený trvalý pobyt z adresy L. XX/X, E.); podľa potvrdenia S. Volksschule Q. J. T., H. K. XX, XXXX I. (č.l. 471 a nasl. súdneho spisu) tam obaja maloletí od školského roku 2022/2023 navštevujú aj školu, od roku 2023 získali povolenie na pobyt a maloletému J. bol v Rakúsku vydaný aj občiansky preukaz. Okrem uvedeného maloletí v Rakúsku navštevujú krúžky, majú tam sociálne zázemie aj kamarátov, sú zapojení do zdravotného a sociálneho systému v Rakúskej republike. Podľa správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava zo dňa 15.04.2024 poberala matka prídavok na každé z detí do 30.6.2023 a žiadosť o odňatie od 01.07.2023 podala z dôvodu uplatnenia nároku v inom členskom štáte EÚ. Maloleté deti sa s matkou dlhodobo zdržiavajú na adrese G. H. C. XX, I., Rakúska republika. Pod pojmom obvyklý pobyt sa podľa judikatúry medzinárodných inštitúcií, najmä Európskeho súdneho dvora, chápe miesto, ktoré odzrkadľuje istú mieru začlenenia dieťaťa do sociálneho a rodinného prostredia. Na tento účel treba vziať do úvahy najmä trvanie, pravidelnosť, podmienky a dôvody pobytu na území daného štátu a presťahovanie rodiny do tohto štátu, štátnu príslušnosť dieťaťa, miesto a podmienky v školskej dochádzke, jazykové znalosti ako aj rodinné a sociálne väzby, ktoré dieťa udržiava v danom štáte. Na základe vyššie uvedeného súd ustálil, že obvyklým pobytom maloletých detí je Rakúsko, t.j. iná krajina Európskej únie ako Slovensko, a že deti sa s novým prostredím zžili. Nakoľko nebolo preukázané, že otec by bol udelil súhlas s presťahovaním maloletých detí do Rakúska, súd dospel k jednoznačnému záveru, že maloleté deti boli do Rakúska premiestnené matkou neoprávnené. Otec však neinicioval do jedného roka návratové konanie v zmysle článku 10 Nariadenia Rady (ES) č. 2201/2003, pričom najneskôr v októbri 2022 dopytom u riaditeľa Základnej školy L. A. zistil, že deti už nielenže bývajú v Rakúsku, ale tam aj navštevujú školu, t.j. že matka deti definitívne premiestnila do Rakúska bez jeho súhlasu. Otec v konaní vo veci samej vedenom na tunajšom súde pod sp. zn.: 49P/126/2019 uviedol, že: „návratové konanie neinicioval, keďže by to bolo zbytočné. Pozná tie rozhodnutia, ale pokiaľ by sa maloletý vyjadril, že sa nechce vrátiť, tak by to akceptovali. Účel návratového konania nie je žiadny, keďže by to platilo len do skončenia tohto konania.“

33. Je pravdou, že v zmysle článku 8 Nariadenia Rady (ES) č. 2201/2003 zmena obvyklého pobytu dieťaťa počas prebiehajúceho konania sama o sebe v zásade nemá za následok zmenu právomoci v prebiehajúcom konaní, avšak len s výnimkou okolností uvedených v článku 9, 10 a 12 citovaného nariadenia. Vzhľadom na vyššie uvedené skutkové zistenia je však zrejmé, že v dôsledku nekonania otca došlo v priebehu tohto konania k strate právomoci tunajšieho súdu v zmysle článku 10 cit. nariadenia, keďže najneskôr od októbra 2022 maloleté deti preukázateľne majú obvyklý pobyt v Rakúsku, hoc aj na základe ich neoprávneného premiestnenia matkou. Za zmienku stojí, že podľa záverov rakúskeho súdu mali maloleté deti obvyklý pobyt v Rakúsku už v čase podania návrhu matkou na nahradenie súhlasu otca so školou v konaní sp. zn. XXXX/XXX-XX, t.j. ku dňu 3.3.2022. Podstatné z hľadiska aplikácie článku 10 citovaného nariadenia, ktoré upravuje kritériá súdnej právomoci, je to, že otec na základe vlastného dobrovoľného rozhodnutia, plne si vedomý skutočností o presťahovaní detí matkou do Rakúska bez jeho súhlasu, nevyužil možnosť domáhať sa na rakúskom súde nariadenia návratu detí na územie Slovenskej republiky v lehote jedného roka. Preto najneskôr od októbra 2022 nadobudli deti obvyklý pobyt v Rakúsku a najneskôr do októbra 2023 sa mohol otec domáhať ich návratu, čo však vedome neurobil, a tunajší súd tak toho času už nemá právomoc ďalej vo veci konať.

34. Súd k argumentácii oboch rodičov podotýka, že v posudzovanej veci nie je možné aplikovať článok 20 cit. nariadenia - ako to tvrdil oprávnený, pretože tento článok upravuje úplne odlišnú situáciu, a ani článok 9 cit. nariadenia - ako to tvrdila povinná, ktorý sa týka výlučne prípadov oprávneného presťahovania. Ak je totiž premiestnenie dieťaťa - ako je tomu aj v posudzovanej veci - výsledkom nezákonného premiestnenia na základe jednostranného rozhodnutia nositeľa rodičovských práv a povinností, neuplatňuje sa článok 9, ale článok 10 cit. nariadenie. V posudzovanej veci nemožno aplikovať ani pojem Zákona o rodine, ktorým je „bydlisko maloletého dieťaťa určené zákonným spôsobom“, pretože tento pojem je výlučne kategóriou vnútroštátneho práva a má význam z hľadiska posudzovania miestnej príslušnosti vnútroštátneho, t.j. slovenského súdu, nie však z hľadiska posudzovania medzinárodnej právomoci, kde je rozhodujúcim kritériom „obvyklý pobyt dieťaťa“. S poukazom na článok 2 ods. 4,

článok 41 ods. 1 a článok 47 ods. 1, 2 cit. nariadenia podľa názoru súdu neobstojí ani argumentácia otca, že v inom členskom štáte nie je možné vykonať uznesením nariadené neodkladné opatrenie len preto, že nejde o „rozsudok“.

35. V neposlednom rade súd konštatuje, že deti sa nesporne nenachádzajú na území Slovenskej republiky, súd teda nemôže fyzicky odňať deti matke. Podstata (faktickej) realizácie výkonu rozhodnutia o úprave styku vymedzená v § 386 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku však spočíva v tom, že súd odníme dieťa tomu, komu rozhodnutie priznáva právo na styk s maloletým po obmedzený čas, a postará sa o jeho odovzdanie tomu, kto má podľa rozhodnutia právo styku. V danom prípade výkonu rozhodnutia má ísť o odňatie maloletých detí v časoch vymedzených v exekučnom titule matke ako povinnej a ich odovzdanie otcovi ako oprávnenému. Ak sa ale maloleté deti fakticky a dlhodobo nachádzajú v Rakúsku, kde majú bydlisko, navštevujú školu, krúžky - inými slovami na území Slovenskej republiky sa nezdržujú, potom súd nemá ako uskutočniť samotný výkon rozhodnutia. Maloleté deti sa teda nachádzajú mimo územia Slovenskej republiky, pričom slovenský súd nemá právomoc vykonať rozhodnutie na území cudzieho štátu - Rakúskej republiky (porov. uznesenie Krajského súdu v Bratislave č.k. 18CoE/153/2022-235 zo dňa 30.11.2022). Pre úplnosť súd konštatuje, že ani v prípade trvania právomoci by tunajší súd nemohol aplikovať postup podľa § 383 ods. 1 písm. b) CMP, keďže matka nepoberá prídavky na deti v Slovenskej republike, a neúčelná je aj aplikácia § 380 CMP, keďže orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately, prípadne príslušný orgán obce má len veľmi obmedzenú - ak vôbec nejakú - možnosť poskytnúť tunajšiemu súdu súčinnosť pri zisťovaní informácií o dôvodoch nepodrobenia sa rozhodnutiu a o poskytnutie súčinnosti pri preverení týchto dôvodov u matky, ktorá žije v inom štáte. Jedinou možnosťou, ktorú by súd v prípade trvania právomoci mohol využiť, je ukladanie pokút matke v zmysle § 382 CMP, čoho dôvodnosť však spochybnil v priebehu konania samotný oprávnený, ktorý na pojednávaní dňa 11.1.2024 vyhlásil, že : „On sa tam tiež nedostavuje, lebo nie je načo“.

36. Vzhľadom na uvedené skutočnosti a citované ustanovenia rozhodol súd tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia a konanie zastavil, a to z dôvodu objektívnej nemožnosti uskutočniť výkon rozhodnutia podľa § 386 ods. 1 CMP, ale najmä z dôvodu neodstrániteľnej podmienky konania, ktorou je nedostatok právomoci tunajšieho súdu na ďalšie konanie vo veci. Maloleté deti majú obvyklý pobyt na území Rakúskej republiky, kde spoločne s matkou dlhodobo bývajú a kde navštevujú aj školu. Tunajší súd preto nemá právomoc na konanie a rozhodovanie vo veci výkonu neodkladného opatrenia v časti styku otca s maloletými deťmi, ktorú má rakúsky súd ako súd členského štátu Európskej únie.

37. Pre úplnosť súd konštatuje, že v prípade právomoci súdu cudzieho štátu nemá povinnosť postúpiť vec tomuto súdu, pričom oprávnenému nič nebráni domáhať sa výkonu rozhodnutia o úprave jeho styku s maloletými deťmi v Rakúsku. Napokon súd konštatuje, že o návrhu matky na odklad výkonu rozhodnutia nerozhodol, nakoľko zastavenie konania z procesného hľadiska konzumuje aj prípadný odklad výkonu rozhodnutia.

38. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 52 Civilného mimosporového poriadku, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, na Mestskom súde Bratislava II, písomne, v troch vyhotoveniach.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 365 Civilného sporového poriadku odvolanie možno odôvodniť len tým, že
a) neboli splnené procesné podmienky,

- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 62 Civilného mimosporového poriadku odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci. Odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní.